

speciál **DNES**

MF

MY z VŠFS

23. 4. 2021 / 15

- **Studenti a absolventi**
- **Studijní programy**
- **Měna a kryptoměna**
- **Když miliardář klepe na dveře**

campus
VŠFS

STUDUJEŠ V PRAZE?

Ubytujeme tě!

Campus Plzeňská Praha 5

Campus Vlkova Praha 3

Info: campus@vsfs.cz

www.campusvsfs.cz

MY Z VŠFS

VÝBĚR Z OBSAHU

FINANCE V SOUVISLOSTECH
STR. 4-5

**NÁVOD NA DOBRÝ ŽIVOT
NEEXISTUJE** STR. 6-7

MILIARDÁŘ KLEPE NA DVEŘE
STR. 11

(NE)DOKONALÁ VRAŽDA
STR. 12-13

HASIČ ZA KATEDROU STR. 16-17

UČÍME I KRYPTOMĚNY STR. 18-19

**PROČ STUDOVAT MBA NA CITY
UNIVERSITY OF SEATTLE** STR. 21

VŠFS - SOLIDNÍ ZAMĚSTNAVATEL
STR. 22

Vážení přátelé,

dnešní magazín je krátkým přiběhem o Vysoké škole finanční a správní, která oslaví 22 let od svého založení. Samozřejmě bychom byli rádi, pokud se rozhodnete o studiu na vysoké škole, kdyby vás oslovil některý z našich studijních programů, jejichž vizuály najdete na následujících stánkách. Přinášíme několik rozhovorů s absolventy, kterých je za dobu naší existence více než 20 000. Jsou mezi podnikateli, řediteli nejrůznějších firem a institucí, ve finančním sektoru včetně ČNB, mezi starosty, policisty, dokonce i europoslanci. Najdou se i dvě miss – Kratochvílová a Kotková, z herecké branže Vágner, Moravcová a třeba i muž roku 2017 Hložek. Patří k nim také studenti – vynikající sportovci –

lyžařka a snowboardistka Ledecká, skeletonistka Fernštádtová, fotbalisté Krch a Koubek, beach volejbalistka Kvapilová, mistr ČR a mistr Evropy v silovém trojboji Manh Phuc Nguyen, běžkyně na lyžích Havlíčková, paralympijský atlet Kisý a řada dalších. Těmto i dalším pracovně exponovaným studentům

jsme schopni nabídnout individuální studijní podmínky.

Jen jedno neděláme – zkoušky nedáváme bez znalostí a vědomostí. Zato máme skvělé akademické i neakademické pracovníky, kteří se studentům věnují i nad rámec svých povinností. Rozhovory s některými rovněž naleznete uvnitř magazínu. Jsme parta, která umí zabrat pro stu-

denty i v této těžké době. Naší snahou je, aby byli dobře připraveni do praxe. Ale tím to nekončí. Spolu se studenty a absolventy tvoříme velkou spolupracující „rodinu“. Některé zaměstnáme na univerzitě, jiní najdou nové zaměstnance mezi svými kolegy-absolventy, další si vyberou druhý studijní program a pokračují ve studiu. A jsou i tací, kteří zde najdou lásku na celý život. A samozřejmě v rámci Institutu celoživotního vzdělávání a různých projektů s nimi spolupracujeme dál v průběhu jejich profesního života. Jsme skvělá parta, která společně studuje, sportuje, společně se baví na plesu, garden party nebo při natáčení videí. Přijďte mezi nás jako studenti nebo zaměstnanci.

Budete vítáni.

Bohuslava Šenkýřová
rektorka a předsedkyně představenstva

Speciál DNES je komerční příloha MF DNES

Vedoucí komerčních příloh:

Kamila Hudečková

Koordinátorka projektu:

Jana Blažková

Inzerce:

MAFRA, a. s., Karla

Engliše 519 /11, Praha 5

150 00

Regionální obchod

Martin Uttner

martin.uttner@mafra.cz

Mobil: 734 517 276

Oddělení pro klíčové zákazníky

Václav Faměra

vaclav.famera@mafra.cz

Mobil: 602 658 922

Svět financí v

Tváří studijního programu finance je doc. RNDr. Petr Budinský, CSc. Patří mezi služebně nejstarší zaměstnance naší univerzity. Nastupoval do funkce prorektora na vysokou školu, která neměla dlouhou historii. VŠFS se stala během let univerzitou a on habilitoval na VŠE. Přes řadu možná „lepších“ nabídek zůstal věrný univerzitě, kterou má rád.

Docent Budinský je významný týmový hráč, má rád studenty, baví ho učit, a to i poměrně obtížný a ne všemi oblíbený předmět – matematiku. Matematika je pro život, ale i pro finance velmi důležitá. Má ji rád stejně jako šachy. V obojím je skvělý. A co víc – Petr je kamarád.

Petre, jaký byl tvůj dojem, když jsi k nám v květnu 2001 nastoupil? Co tě oslovilo? Na co si vzpomeneš?

Před 20 lety jsem nastoupil na vysokou školu, která v té době existovala jen o trochu déle než jeden rok a měla kolem 350 studentů. Možná právě to mě oslovilo – možnost podílet se téměř od samého začátku na jejím budování. Navíc mě vždycky bavilo učit a tady jsem měl možnost učit kromě matematiky i předměty z oblasti financí, které se postupně staly tím, v čem jsem se mohl stále zdokonalovat, publikoval jsem vědecké články a navrhoval nové předměty pro výuku. A v neposlední řadě jsem se podílel na přípravě a akreditaci studijního programu finance včetně doktorského studijního programu.

V čem vidíš význam studijního programu finance v dnešní době?

Program finance je atraktivní, nicméně poměrně náročný. Patří do ekonomické oblasti a studenty čeká vedle matematiky i finanční matematika a další exaktní předměty. Současně je však velmi praktický v tom, že umožňuje studentům pochopit dnešní složitý svět v souvislostech. Naučí se rozumět finančním trhům, financování podniků stejně jako třeba i státnímu dluhu a deficitu státního rozpočtu.

Zdá se, že státní dluh pro některé občany je abstraktní pojem a nezáleží jim na jeho výši. Fakt můžeme peníze stále tisknout bez ohledu na kondici ekonomiky?

Již během minulé finanční krize, která začala v roce 2008 v USA jako hypoteční a následně derivátová krize, začaly centrální banky prostřednictvím kvantitativního uvolňování pumpovat peníze do ekonomik a stejnou ces-

tuou jdou i nyní v době korona krize. Tato politika, která „zachraňuje“ ekonomiku, má za následek vysoké deficity státních rozpočtů a zvyšování dluhové zátěže jednotlivých států. Obojí koneckonců sledujeme v přímém přenosu v České republice. Tyto dluhy nás všechny zatíží do budoucna a bude třeba je dříve nebo později začít splácet. Je zde navíc nebezpečí, že případné snížení ratingu České republiky splácení vzniklých dluhů výrazně prodrazdí.

Ty sám jsi výraznou osobností v oblasti financí. Realizuješ řadu přednášek nejen pro studenty, ale i pro investiční, pojišťovací a finanční instituce. Po jakých tématech je největší poptávka?

V současné době je největší poptávka po tématech, v nichž je propojena globální ekonomika s finančními trhy. Jsou v nich vysvětleny otázky týkající se již uvedeného kvantitativního uvolňování a nové role centrálních bank při řešení finančních krizí nebo souvislost mezi inflací, úrokovými sazbami a výnosy z dluhopisů. Často poptávané jsou i kurzy týkající se jednotlivých finančních nástrojů, například dluhopisů, akcií nebo komodit. Především roste zájem o témata týkající se derivátů. Studentům i zaměstnancům finančních institucí nabízíme vzdělávací programy s výše uvedenými tématy. Zde je potřeba říci, že většina našich studentů – a to nejen kombinované, ale i prezenční formy studia – již během studia pracuje ve finančních institucích. Je tedy logické, že nabízíme jak studentům, tak i finančním institucím stejná témata z oblasti financí.

Naše univerzita spolupracuje s řadou významných finančních institucí. Jaký to má přínos?

Kromě již uvedených vzdělávacích programů realizujeme pro pracovníky těchto finančních institucí certifikační zkoušky, po jejichž úspěšném složení mohou svým klientům nabízet penzijní připojištění, úvěry, investice nebo pojištění. Pro tuto činnost jsme získali akreditaci České národní banky, s níž dlouhodobě spolupracujeme i v dalších oblastech,

stejně jako s řadou bank, pojišťoven nebo finančních zprostředkovatelů. Tato spolupráce je pro nás přínosná i v tom, že můžeme našim studentům nabídnout odbornou praxi, případně zaměstnání v těchto institucích.

Řadu měsíců učíme jen online. Dá se matematika učit online? Jaká je kvalita výuky a odezva studentů?

Výuku online realizujeme kvůli nepříznivé epidemické situaci už více než rok a musím říci, že za tuto dobu jsme se jako univerzita v této oblasti významně posunuli. Tak třeba právě na matematice, na niž mívá otázka, jsme si ověřili, že metodou online lze kvalitně učit libovolný předmět. Například při výuce finanční matematiky přepínám při sdílení obrazovky počítače mezi prezentací, excelovským výpočetním programem a vlastními výpočty, které v reálném čase realizují pomocí tzv. vizualizéru, který přenáší výpočty rovnou na obrazovku. Studentům nabízíme formou online všechny přednášky, ty jsou navíc nahrávány a ukládány na dokumentovém serveru, takže k nim studenti příslušného předmětu mají i následně přístup. Toto se nám velmi osvědčilo a máme zkušenost s tím, že studenti se k nahraným přednáškám vracejí a přehrávají si je i několikrát v řadě.

Zmínila jsem tvoji šachovou vášeň. Jaký je tvůj největší úspěch? Proč by žáci a studenti měli hrát šachy?

Šachy mám velmi rád – rozvíjejí fantazii, podporují logické myšlení a přinášejí radost ze hry. Z tohoto důvodu bych doporučoval žákům i studentům, aby se této hře věnovali. Na některých školách ve světě je dokonce výuka šachu povinným předmětem. Kromě praktického šachu se věnuji řešení šachových problémů, jako jsou studie nebo problémy retrogradní analýzy. V nich se spojuje právě logické myšlení s fantazií, což je naprosto unikátní. Asi nepřekvapí, že autoři šachových problémů tohoto typu jsou velmi často matematici. Řešení opravdu složité šachové úlohy může trvat i několik dní a vyřešení takové úlohy považuji za úspěch.

souvislostech

Doc. RNDr. Petr Budinský, CSc.

absolvoval studium na MFF UK v Praze, obor Pravděpodobnost a matematická statistika, na UK získal titul RNDr. a vědeckou hodnost CSc., od roku 2014 je docentem v oboru Finance, habilitační řízení proběhlo na VŠE. Od roku 2001 působí na Vysoké škole finanční a správní, kde je v současnosti ve funkci prorektora pro strategii a mezinárodní vztahy. Je členem přípravného výboru mezinárodní konference Finanční trhy, odborným garantem Finančního a investičního fóra a odborných panelů pořádaných v oboru finance. Je autorem publikace Modelování dluhopisových portfolií a spoluautorem publikace Pravděpodobnost a statistika.

Máš nějaký životní sen, případně co by sis teď nejvíce přál?

V dnešní době jsem si možná více než kdykoliv předtím uvědomil, co je v životě opravdu důležité. Moje největší přání je, abychom já i moji blízcí zůstali zdraví a aby se svět co nejdříve vrátil do stavu před korona krizí.

Rozhovor vedla Bohuslava Šenkýřová,
rektorka univerzity

Chceš rozumět řeči peněz?

studuj

Finance

VYSOKÁ ŠKOLA FINANČNÍ A SPRÁVNÍ

www.vsfs.cz

Univerzální návod dobrého života neexistuje

Ondřej Roubal, děkan Fakulty ekonomických studií a ředitel Univerzitního výzkumného centra, spojil svoji profesní cestu s VŠFS již před dvaceti lety.

Smlouvu podepsal 11. září 2001. A jak říká: „Měl jsem z toho radost, ale tu za pár hodin vystřídal strach z toho, co se zrovna dělo v New Yorku. Na ten den nezapomenu.“

To jdete možná trochu proti trendům dnešní doby změn a určité nestálosti?

Nejspíš ano. Odehrát 20 sezon v jednom týmu, převedeno do akademického časového pásma pak 40 semestrů, není zrovna málo v době, kdy se všechno strašně rychle mění. Jen se třeba podívejte, jak snadno, rychle a fakticky neustále migrují sportovci a trenéři z týmů do týmů, převlékají dresy, mění sponzory a podepisují kontrakty tam, kde ještě nedávno cedili soupeřovu krev. Žije se změnou, hlava nehlava, až z toho bolí hlava fanouška, když vidí, že vlastně všichni hrají za všechny! To, co bylo ještě v moderní společnosti ztotožněním loajality, věrnosti, stability, profesní nebo sportovní identity, rozlamuje se v tekutých časech pozdní modernity často jen do epizodních krátkodobých angažmá, rozpuštěných a vypuštěných v našich těkavých životech, okusovaných požadavky patologicky výkonnostní a chronicky sebepoškozující se společnosti. Rychlost změn, flexibilita, mobilita, globální přeskokování z místa na místo, fedrovaná digitalizací komunikace, virtualizací mezilidských vztahů, technologizací, automatizací, robotizací všeho, spoluvytváří traumatizující zkušenost dneška, navíc produkující neviditelná rizika nejspíše budoucnosti.

A co s tím, jak to vidíte dál?

Možná, že se dnes rodí nová rebelie kulturně kreativních hédoniků, vzdělaných lidí, kteří dobře vědí, že více peněz není více života, více svobody není více identi-

Doc. Mgr. Ondřej Roubal, Ph.D.

vystudoval obecnou antropologii na FHS UK, doktorské studium sociologie absolvoval v roce 2009 na FSV UK. V roce 2015 habilitoval na Univerzitě sv. Cyrila a Metoda v Trnavě v oboru masmediální studia. Na VŠFS zastává pozici děkana Fakulty ekonomických studií a současně ředitele Univerzitního výzkumného centra. Výsledky vědeckovýzkumné práce se řadí k nejlepším akademickým pracovníkům univerzity. Ve své práci se zaměřuje na sociologii marketingové komunikace, zkoumá její sociální důsledky se zaměřením na lidskou identitu a životní styl. Věnuje se také problematice lidského štěstí a jeho prožívání ve společnosti materiální hojnosti.

ty, více zábavy není více štěstí, více informací není více pravdy, více léků není více zdraví. Právě nedávno jsem se studenty Marketingové komunikace diskutoval roli informací a jejich význam v dnešní postfaktické době a roji konspiračních teorií. Doufám, že se jako budoucí absolventi dostanou blízko k lidem dělajícím třeba důležitá politická rozhodnutí. Jejich rady by pomohly. Rychle totiž pochopili, že informace jsou všudypřítomnou, povalující se inflační komoditou, surovým digitálním popisem, sloužící k náročné tvorbě ověřovaných a konfrontovaných znalostí jako ceněného kapitálu. Dobře také vědí, že znalosti

jsou cestou přibližování se pravdě, nikoli instrumentem k jejímu uchopení a bezohlednému uzurpování.

Máme tomu rozumět jako kritice médií za to, že dávají prostor jen někomu?

Média jsou existenčně závislá na sledovatelnosti, proto blýskavé titulky, senzace, krajnosti, bizarnosti, extrémy a vulgarity, patologické osobnosti v politických duelech. Nedívím se. Věnovat pozornost pomlouvám, špatným zprávám a hrozným informacím je z hlediska evoluce preferovanou strategií přežití, než se nechat mazlit laskavými zprávami o hodných lidech a spravedlivém světě. Ze světa dobra nepřicházejí životní nebezpečí, pro sebezachování se proto spíše vyplatí napínat pozornost přesně opačným směrem. Mediální poselství „hlavně zachovat paniku“ je i proto tolik účinné. Věděl bych, jak v mediální branži rychle a jistě zkrachovat, vysílat jen dobré zprávy včetně slunečných předpovědí počasí a do měsíce jste bez diváků.

Zmiňoval jste kulturně kreativní hédoniky jako možnou životní alternativu dnešnímu konzumentství a zrychlenému životnímu tempu. Bavíte se o tom se studenty? Jak žijí nebo chtějí žít oni?

A co vy?

Naše společnost je nemocná, zčásti vyhořelá ideologií nekonečného růstu, zčásti infantilizovaná digitální kulturou a celkově devastovaná na úrovni přírody, sociálních vztahů, duše. Aby byl svět lepší a my měli lepší život, musíme začít u sebe. Nespolehat na vnější změny, nevěřit spasilům, ale uvědomit si, že všechny změny se odehrávají uvnitř každého z nás. Nemůžeme přeci žít, tvořit a pracovat jen pro nekonečně větší materiální blahobyť, růst HDP nebo se dopovat

emocionalitou bizarního světa sociálních sítí, kde se každý tluče do prsou, leští si digitální ego a touží v expozicích vlastní průměrnosti získat obdivující publikum. Zatímco v tradiční době byly symbolem kostely a chrámy, v době moderní třeba spalovací motor, v dnešní individualizované a digitalizované společnosti blahobytu to bude nejspíš pozlacená selfie tyč. Bohužel.

Kulturně kreativní hédonik kriticky přemýšlí, vzdělává se, a proto je i vnitřně svobodný, pečuje o sociální vztahy, je schopný sebereflexe. Nebojí se a nekradě. Omezuje kontakt s médii, je dobro-

UČIT SE JE JAKO PLOUT
PROTI PROUDU.
JEN SE ZASTAVÍŠ, UŽ TĚ
TO NESE ZPÁTKY.

(Čínské přísloví)

volně skromný, hledá hodnoty tam, kde jsou jiní slepí. Oceňuje klid, přírodu, živé lidské vztahy, stará se o vlastní tělo

i duši. Užívá si života při omezených nákladech. Vytváří sociální sítě, nikoli však internetové. Myslí globálně, ale jedná lokálně. Buduje si vlastní resilienci proti nepřízni světa. To vše ale vyžaduje odvahu.

Neexistuje však univerzální návod na dobrý život. Žít se učíme až životem. Žít znamená plavat proti proudu, nezastavit se, a hlavně se v něm neutopit. Ale snažme se i o to, aby v protiproudech života bylo plavání zábavou a radostí, nikoli povinností a závodem na čas.

**Rozhovor vedla Magdalena Straková,
tisková mluvčí**

Chceš to umět p(r)odát?

studuj

Marketingovou komunikaci

VYSOKÁ ŠKOLA FINANČNÍ A SPRÁVNÍ

www.vsfs.cz

Od studenta přes zaměstnance až po politika

Ing. Petr Pelc během studií pracoval na VŠFS na řadě audiovizuálních projektů a tvorbě reklamních kampaní. Od roku 2013 se věnuje vlastnímu podnikání v oblasti politického marketingu a poradenství.

Již osmým rokem rovněž působí v PS jako poradce poslankyně. Od roku 2018 je Petr Pelc zastupitelem v MČ Praha 8, mj. koordinuje projekt Palmovka TEĎ.

Jak vás studium Marketingové komunikace vybavilo do života?

Nikdy jsem vysokou školu nevnímal jako „továrnu na vědomosti“. Po pěti letech si odnesete diplom a nějakou znalost látky, ale i pět let vzpomínek, nová přátelství a zajímavé kontakty. Naučil jsem se také zvládat stresové situace, protože co si budeme nalhávat, série zápočtů a zkoušek každého půl roku s člověkem zacvičí. Odměnou je dobrý pocit ze zvládnuté zkoušky a několik piv na studentském večírku.

Program Marketingové komunikace mě naučil kritickému myšlení, pochopil jsem, jak fungují média, rozdíl mezi výzkumem veřejného mínění a ovlivňováním veřejného mínění a že je mezi tím často velmi tenká hranice. Naučil jsem se pracovat s kamerou, napsat scénář, sestříhat video a při každém veřejném projevu se mi dodnes vybaví poučky z předmětů, které nás právě na tyto situace připravovaly. Přiznávám, že mi v hlavě zůstalo jakési nutkání spojené se závěrečnou prací, ve které jsem se věnoval roli produ-

ct placementu v marketingové komunikaci. Od té doby se nemůžu v klidu podívat na film bez toho, že bych za vším hledal skrytou reklamu.

Již během studia jste nastoupil na oddělení marketingu VŠFS. Jak na to vzpomínáte? Zažili jste v té době docela dost legrace při natáčení několika spotů a krátkých filmů.

Je úžasné, že VŠFS nabízí svým studentům příležitosti. Já si nabídky začít již při studiu naplno pracovat v oboru, který jsem studoval, dodnes moc vážím. A dobře vím, že jsem nebyl sám. Naše příklady potvrzují, jakým způsobem pedagogové i vedení školy přistupují ke studentům.

Vzpomínám moc rád. Ačkoliv už dnes pracuji jinde, přátelství přetrvávala, s některými se vídáme dokonce pravidelně. Užili jsme si spoustu legrace při vymyšlené kampani, pořádání studentských večírků a plesů nebo při natáčení školních filmů. V jednom jsem se dokonce objevil i před kamerou. Vzpomínáte? Měli jsme v něm společnou scénku. Řekli jsme si v ní tenkrát – „dobrý obchod se má zapít dobrou whisky“. Tak snad to bude platit i pro tento rozhovor.

Odešel jste od nás do politiky. Co vás na

tom lákalo? Nezasteskne se vám někdy po „školním“ prostředí?

Vždy jsem obdivoval kamarády, kteří už na střední škole měli jasno o své budoucnosti. Já o svém životě nikdy tak jasnou představu neměl, spíš jsem čekal, co mi sám nabídne. O nabídce pracovat na VŠFS jsem neváhal ani minutu. Když přišla další nabídka vyzkoušet si roli poslaneckého asistenta, opět jsem neodolal a šel jsem do toho. Nebylo to ale už tak lehké rozhodnutí, protože jsem musel opustit práci, která mě tolik bavila. Je to ale další zkušenost, lákala mě představa mít informace, co se v této zemi děje, z první ruky, nikoliv zprostředkované přes média. Zároveň mě to přivedlo i do zastupitelstva, kde mohu promlouvat do toho, jakým směrem se bude vyvíjet místo, kde žiji. Ale to víte, že mi akademická půda chybí. Musím na sebe prasknout, že jsem se kdysi stal černým pasažérem na jedné přednášce. Byl jsem navštívit bývalé kolegy a při odchodu jsem splynul s davem studentů, kteří mířili do auly. Přikrčil jsem se v rohu poslední řady a vzpomínal na všechna ta léta. To už je ale asi sedm let, dnes už bych tak snadno nesplynul. Teď už si budu muset počkat na Univerzitu třetího věku.

Rozhovor vedla Bohuslava Šenkýřová, rektorka univerzity

Šedivá je teorie, jen strom života věčně zelená se

Jedním ze studijních programů, které nabízí i naše studijní středisko v Karlových Varech, je Právo v podnikání. V tomto náročném programu na pomezí práva a ekonomiky není snadné uspět.

Manželé Marcela a David Synáčovi absolvovali s vynikajícím prospěchem. Nyní oba pracují na Katastrálním úřadě v Chebu.

Přestože oba působíte ve veřejné správě, vybrali jste si studijní program Právo v podnikání. Naplnilo studium vaše očekávání?

Již při výběru studijního programu Právo v podnikání nás zaujala náplň studia a odbornost lektorů, kteří zajišťovali výuku.

Studijní program jsme si tedy vybrali podle našich osobních preferencí tak, aby nás studium bavilo a rozšířilo nám obzory. Všechna naše očekávání, se kterými jsme do studia vstupovali, se naplnila. Příjemně jsme byli překvapeni přátelským prostředím a ochotou řešit případné problémy při studiu. Velmi nás překvapil i přístup lektorů, kteří nás považovali za své kolegy. VŠFS se snaží svým studentům maximálně vyjít vstříc, což jsme ocenili zejména při psaní naší bakalářské/diplomové práce. Individuálně zvolené téma závěrečných prací jsme tak mohli spojit s naším zaměstnáním ve veřejné správě.

Učili jste se spolu, nebo spíš soutěžili, kdo bude mít lepší známku?

Ve dvou se to vždy lépe táhne. Není jednoduché skloubit dohromady rodinu, práci a studium, které je z velké části spíše samostudium. Semestr vždy strašně rychle uteče, a když jsme se přihlašovali na zkouškové termíny, věděli jsme, že na soutěžení kdo z nás bude mít lepší známku, není příliš prostoru. Učili jsme se spolu a vzájemně jsme jeden druhého „táhli“. Radost byla vždy velká, když jsme oba zkoušku úspěšně zvládli. Snažili jsme se ke zkoušce připravit tak, abychom oba uspěli a jeden z nás se nedostal do skluzu, který se při kombinované formě studia těžce dohání.

Využijete dovednosti a znalosti získané při studiu ve své práci nebo v soukromém životě?

Díky kombinovanému studiu jsme měli možnost uplatnit získané dovednosti při výkonu svého zaměstnání již v průběhu studia. V tomto spatřujeme výhodu kombinovaného studia. Je zajímavé sledovat, jak díky nově získaným znalostem odkrýváme souvislosti do té doby nám neznámé a zároveň můžeme teorii uplatnit bezprostředně v praxi. Často nám tak na mysl přišel klasikův citát „Šedivá je teorie, jen strom života věčně zelená se“.

Ke studiu jste si vybrali studijní středisko v Karlových Varech. Neměli jste obavy, že se vám dostane „nižší“ kvality studia? Jak jej zpětně hodnotíte?

Byli jsme nadšeni z otevření studijního střediska v Karlových Varech. Studium v Praze by pro nás bylo značně komplikované. Studijní středisko v Karlových Varech je sice v porovnání s univerzitou v Praze menší, ale v tom lze vidět jistou výhodu. Není tak anonymní a neosobní, což má vliv i na atmosféru výuky. O kvalitě studia jsme neměli nejmenší obavy, vždyť vyučující jsou kvalifikovaní pedagogové z praxe. Dodnes se k situacím, které nám studium vysoké školy přineslo, ve vzpomínkách rádi vracíme. Studium nás bavilo a léta prožitá na VŠFS patří k těm nejhezčím. Často nás překvapí, co vše nám studium na VŠFS dalo. Nebylo to vždy lehké, ale povedlo se. V průběhu studia jsme poznali spoustu vzdělaných lidí, kteří se studentům snažili předat své zkušenosti a znalosti. Velkou část vyučujících tvořili soudci, advokáti a jiní v praxi působící zástupci právnické profese, takže i touto formou jsme se dostali k látce „z první ruky“ a bylo možné vidět i za její čistě teoretický rozsah.

Rozhovor vedla Ing. Lenka Chlebková, ředitelka studijního střediska Karlovy Vary

Chceš znát sílu paragrafů?

studuj

Právo v podnikání

VYSOKÁ ŠKOLA FINANČNÍ A SPRÁVNÍ

www.vsfcs.cz

Zavolejte, třeba vám dovezu jídlo

Populární zpěvák a muzikálový herec, který získal celou řadu ocenění, se žádné práce nebojí a ze současné situace v showbiznyse se rozhodně nehroučí. Našel si dočasnou práci: rozváží jídlo.

Pojďme ale popořádku. Schůzka se konala na rektorátu VŠFS, kde Pepa promoval v roce 2016. Na návštěvu k paní rektorce přišel se svým tátou, Karlem Vágnerem, a jak už to s těmi dvěma bývá, není potřeba klást otázky, aby se řeč rychle rozproudila.

Bohunka Šenkýřová: Já si pamatuji z našeho prvního setkání jednu příhodu. Potkala jsem v Karlových Varech spolužáka a on seděl u stolu s velkým mistrem Karlem Vágnerem. Tak jsme chvíli povídali, a protože Karel je slušně vychovaný, tak mě pozval na taneček a při tanci mi řekl, že mám krásné šaty. Já byla nadšená a pak jsme se po letech potkali a tehdy jsem to Karlovi připomněla, jak mě potěšil a že si to pořád dobře pamatuji. A víte, co mi na to řekl?

Pepa Vágner: Co vám mohl táta říct: že to říká každé, ať si z toho nic neděláte.

Bohunka Šenkýřová: Přesně, ale od Karla mě to ani nemrzelo, protože já nade všechno ctím upřímnost a Karel, to je prostě velký člověk a upřímnost k němu patří. Pepo, připomeň nám, jak ses vlastně dostal na naši školu.

Pepa Vágner: Já jsem maturoval na anglickém gymnáziu, byl jsem pak přijat na prestižní King's College v Londýně. Těsně před odjezdem jsem dostal nabídku do muzikálu Drakula a to zas byla obrovská šance. Rozhodl jsem se zůstat v Praze a na poslední chvíli jsem se přihlásil na VŠE. Vzali mě na obor, který mi moc neseděl a nechtěli mě z něj pustit, aby ho nemuseli zrušit. Tak jsem se ohlížel po jiné škole, kde bych mohl studovat to, co bych nějak ve své profesi líp využil. Firemní řízení, marketing... no, a tak jsem se dostal na VŠFS a tady mě to fakt bavilo. Hlavně jsou tu kantoři z praxe, kteří přednášejí o tom, čím si sami vydělávají peníze. To je nesmírně důležité!

Bohunka Šenkýřová: U nás jsi vystudoval dva obory, pak sis ještě dodělal titul na VŠE. Čím si teď vyděláváš ty v dnešní

ZLEVA: JOSEF VÁGNER, BOHUSLAVA ŠENKÝŘOVÁ A KAREL VÁGNER.

době? Jsou ti ty vědomosti k něčemu dobré?

Pepa Vágner: Jasně – a jak! Už tady na škole jsem dělal diplomku o digitalizaci hudebního obsahu a nových prodejních kanálech. Tehdy to u nás bylo ještě v plenkách, ale já už jsem to měl perfektně nastudované, věděl jsem, že ve světě se s hudebním obsahem běžně obchoduje, a o tom byla ta diplomka. Pak jsem to použil, když jsem pracoval pro tátův Multisonic, a byli jsme tu první, kdo měl smlouvu s iTunes.

Karel Vágner: Před námi byl pouze Supraphon, ale ten to získal přes Němce, kdežto Pepa jednal přímo s Applem a s dalšími, a tak se do světa dostaly třeba moravské písničky s Jožkou Černým a mnoho dalších.

Pepa Vágner: No v současnosti dočasně rozvážím jídlo, tak kdybyste mě chtěli vidět naživo, volejte Wolt.

Josef Vágner (syn)

– získal vysokoškolské tituly (Bc. a Ing.) na dvou vysokých školách. Patří ke známým a oblíbeným českým zpěvákům a muzikálovým hercům. Je držitelem ocenění objev roku v Českém slavíkovi. Vydal 3 sólové desky a mnoho rádiových singlů.

Karel Vágner (otec)

– český kontrabasista, baskytarista, hudební producent, skladatel, zpěvák, kapelník a podnikatel. Je zakladatelem českého hudebního nakladatelství Multisonic zaměřeného na širokou posluchačskou veřejnost. Byl blízkým spolupracovníkem Hany Zagorové. Je pyšným otcem šesti talentovaných a úspěšných dětí.

Rozhovor redakčně upravil Martin Švehla, poradce pro komunikaci a PR

Když vám miliardář klepe na rektorát

Blylo všední odpoledne v době státnic. „Je tu nějaký pán s kytkou, asi udělal zkoušku,“ hlásí asistentka. Věšel štíhlý vysoký muž středního věku, pozdravil slovensky a představil se.

Jméno mi nic neřikalo. Prý úspěšně završil studium na VŠFS a chce poděkovat za kvalitní a náročné studium. Hodně mu pro jeho práci dalo. A také přichází s nápadem založit klub pro absolventy po vzoru některých zahraničních univerzit. Byl by jiný, než jaký doposud máme. Byl by pro ty nejúspěšnější – prostě Klub diamant. Škola by organizovala jejich setkávání se zajímavými osobnostmi na zajímavých místech. A protože ví, že každý projekt potřebuje do začátku kapitál, je připraven darovat jeden milion korun českých.

Málem jsem ztratila dech. Připadala jsem si jako ve špatném americkém filmu a pod stolem jsem se štípla, zda se mi to jen nezdá. Nezdálo.

Ing. Anton Siekel vlastní po celém světě řadu hotelů a ke studiu si vybral světovně zrovna VŠFS. Věřil v naši kvalitu, třebaže si jistě mohl zaplatit studium na kterékoli zahraniční univerzitě. Dnes je mj. předsedou Slovenského olympijského výboru.

To byl den, kdy se narodil Klub dia-

mant, který funguje již 10 let. Dnes má kolem 20 registrovaných členů. Každoročně se koná několik setkání nejen na univerzitě, ale i na zajímavých místech – například v Senátu Parlamentu ČR, v sídle Bankovní asociace, v prostorách pražského letiště. Diskutovali se zajímavými osobnostmi – s Václavem Moravcem na botelu Admirál, Eliškou Haškovou-Coolidge, finančním ředitelem AAA Auto a mnoha dalšími. A to všechno díky myšlence a velkorysému daru Ing. Siekela.

Vidíte, někdo by mohl říct, že si koupil diplom za milion, ale přitom my jsme celých pět let o něm vůbec nevěděli. Tak jako nevíme „podrobnosti“ ani o ostatních studentech. Víme jen, jak studují. Na jeho počest jsme pojmenovali Kongresové centrum.

Od té doby tukali na moje dveře milionáři/miliardáři ještě několikrát. Tentokrát si však chtěli něco – obrazně řečeno – odnést. Naši univerzitu. Vědí proč. Jsme skvělý tým. Jsme víc než jen v „pracovním“ vztahu. Naši univerzitu máme rádi. Možná ne všichni, ale 99 procent ano.

A já? Já ji prostě miluju a všem vzkazuju, že neprodám!

**Autorkou textu je
Bohuslava Šenkýřová,
rektorka univerzity**

Bohuslava Šenkýřová

– vystudovala politickou ekonomii a filozofii na FF UK, postgraduální doplňkové pedagogické studium na PF UK, půlroční stáž na Fakultě ekonomie a obchodu v Římě.

V letech 1990 až 1993 pracovala v Komerční bance v týmu Andersen Consulting.

V té době absolvovala několik stáží v zahraničních bankách, např. v Itálii, Švýcarsku, Rakousku apod. Spoluzaložila Bankovní akademii - střední a vyšší odbornou školu (1993), do roku 2005 pracovala na pozici ředitelky.

V roce 1999 spoluzaložila Vysokou školu finanční a správní, jejíž rektorkou je od roku 2006 a která pod jejím vedením získala status univerzity (2009).

Je členkou Executive Committee International Association of University Presidents. Iniciována vznik Společnosti škol (2007), které je unikátním spojením soustavy soukromých škol od mateřské po univerzitu.

Chceš v práci šéfovat?

studuj

Ekonomiku a management

(Ne)dokonalá

Laické veřejnosti by se mohlo zdát, že je možné spáchat dokonalou vraždu, vždyť řada vražd je nevyřešena a pachatelé unikají trestu. Ovšem za to může spíš náhoda než dokonalost jejich zločinu.

Prof. PhDr. Jiří Straus, DrSc.

– přední evropský kriminalista a forenzní biomechanik. Je proděkanem pro výzkum a publikační činnost Fakulty právních a správních studií a současně i garantem studijního programu Kriminalistika a forenzní disciplíny na Vysoké škole finanční a správní. Pravidelně spolupůsobá na půdě univerzity mezinárodní vědeckou konferenci Trestně právní a kriminalistické aspekty dokazování. Ve vědecké oblasti se prof. Straus zaměřuje na obor forenzní biomechaniky při odhalování trestných činů, v němž byl jmenován soudním znalcem.

Nejdříve si řekněme, co je to „dokonalá vražda“. Dokonalá vražda je v pravém slova smyslu zločin, který neexistuje, o kterém se prostě neví.

Je to vražda, která nikomu ani nepřipadla na mysl, protože se pachateli podařilo vyvolat dojem, že je to úmrtí mimo veškerá podezření. Ať už byla příčina jakákoliv – sebevražda, nemoc nebo náhlé úmrtí.

Lékař po ohledání mrtvolky nezjistí žádné cizí zavinění, policie nevidí žádný podezřelý motiv (v případech zdánlivě přirozené smrti není ostatně ani upozorňována). Jinak řečeno, za každou smrti se může skrývat dokonalá vražda.

Ale nechme stranou teoreticky dokonalou vraždu a věnujme se spíše dokonalé vraždě v užším slova smyslu. Tedy všem trestným činům s následkem smrti, které vyšetřuje policie, ale nepodaří se jí dopadnout nebo usvědčit pachatele vraždy. Existuje řada příkladů, které by stály

za zmínku. Například vražda Otýlie Vranské v roce 1933. Její tělo bylo nalezeno rozčtvrcené ve vlaku a pachatel odhalen nebyl.

Z kriminalistického hlediska jsou neobtěžněji objasnitelné vraždy, které vznikly náhodně. Představte si hádku dvou řidičů na venkovské cestě. Dojde ke vražce, jeden z nich popadne klíč a prorazí jím lebku druhého. Ujede, aniž za sebou zanechal nějakou rozhodující stopu. Celé drama se odehrálo beze svědků. Vrah a jeho oběť se nikdy předtím nesetkali, neexistuje mezi nimi žádné pojítko. V podobném případě nemá policie k dispozici žádný objektivní fakt, který by jí dovoľoval dopadnout pachatele.

Podobné těžkosti nastávají v případech zdánlivě bezdůvodných vražd, vražd bez motivů, protože ani u nich neexistuje žádné objektivní spojení mezi vrahem a obětí. Ve skutečnosti nejsou tyto vraždy bez motivu, protože dokonce

i duševně vyšinití lidé podléhají logice, která je jim vlastní. Ale policie je dosti bezradná nad vraždami vymykajícími se konvenčním motivům, jakými jsou žárlivost, nenávisť nebo peníze.

Nejhorší je, že duševně vyšinití jedinci mají sklon k recidívám. A pak může být spáchána velmi dlouhá série nevysvětlitelných vražd.

Další způsob, jak se zbavit nepohodlné osoby, je najmout si profesionálního vraha. Ten může případně pocházet z velice vzdálené země. Zmizí, jakmile splní svůj úkol. Není tohle dokonalý zločin?

Otázkou ovšem je, jak s tímto zabijákem naváže „zákazník“ kontakt, jak mu označí oběť, jak se s ním vyrovná? To předpokládá celou síť kompliců a najednou zjistíte, jak jste zranitelní. Dříve nebo později vás totiž začnou vydírat. Kdo by si chtěl najmout vraha, musel by patřit do velké zločinecké organizace.

vražda?

Kdo se uchýlí k tomuto prostředku, už nikdy nebude klidně spát. V každém případě platí jedno všeobecné pravidlo: jakmile je tu jeden nebo více kompliců, nemůže už jít o dokonalou vraždu. Pachatel si nikdy nemůže být jistý, že ho jeho partner nezradí. Musí tedy jednat sám.

Zbývá mu tedy jediné řešení – zajistit pro vraždu takové podmínky, aby ho policie nikdy nemohla usvědčit. To samozřejmě předpokládá velmi rozsáhlou přípravu. Tento druh zločinu musí být vždycky dlouho dopředu promyšlen. Ostatně někteří jedinci nalézají v takové dlouhodobé přípravě zvláštní potěšení – připravovat dokonalou vraždu je pro ně daleko víc vzrušující než skutečná realizace. Pachatel chce sám sobě dokázat, že je ten nejšíkovnější, nejrafinovanější. Často se dokonce cítí velmi sebevědomě, protože jenom on sám rozhodne o okamžiku a okolnostech smrti lidské bytosti a nikdo mu v tom nezabrání a nikdo ho z toho neusvědčí.

Policisté se občas setkávají s lidmi, kteří se na svůj zločin připravovali celé měsíce, někdy dokonce celé roky. Během celé té doby prožívali neuvěřitelné vypětí, když střežili svou budoucí oběť, sledovali přesně každý její krok, neustále přepracovávali ten nebo onen detail svého plánu. Nakonec bylo všechno připraveno jako pro divadelní představení, jako by byl pachatel dokonce divadelním režisérem.

Existuje tu však rozdíl, a to rozdíl podstatný – na divadle jsou i ty nejmenší

podrobnosti určené předem, perfektně zvládnuté, zatímco při uskutečňování vraždy není nikdo, kdo by mohl zvládnout nezvládnutelné. Existuje řada nepředvídatelných okolností. Například listonoš zazvoní na dveře oběti v nesprávný okamžik, dítě, které na ulici zakopne před vrahovým autem apod. A najednou

NĚKTERÍ JEDINCI NALÉZAJÍ V DLOUHODOBÉ PŘÍPRAVĚ ZVLÁŠTNÍ POTĚŠENÍ – PŘIPRAVOVAT DOKONALOU VRAŽDU JE PRO NĚ DALEKO VÍC VZRUŠUJÍCÍ NEŽ SKUTEČNÁ REALIZACE. PACHATEL CHCE SÁM SOBĚ DOKÁZAT, ŽE JE TEN NEJŠIKOVNĚJŠÍ, NEJRAFINOVANĚJŠÍ.

se celý časový rozvrh zhroutí a všechny detaily vraždy se naráz mění. Dlouho připravovaný plán se stává neproveditelný, vrah je rázem nucen improvizovat. V každém případě je dokonalá vražda těžce ohrožena.

Jak je vidět, nemají ani ty nejdokonalej-

ší plány ty nejlepší vyhlídky na úspěch, čím jsou komplikovanější, tím větší riziko vzniká, že ztroskotají na nepředvídatelných okolnostech.

V kriminalistice platí jedno velice známé pravidlo – čím je plán komplikovanější, čím je vztah mezi vrahem, obětí a prostředím vraždy silnější, tím větší mají kriminalisté naději, že se jim podaří najít indicie, které budou moci využít.

PŘÍKLAD VRAŽDY, KTERÁ ZDÁNĹIVĚ VYPADÁ JAKO DOKONALÁ

Aby se zbavil ženy, rozhodl se jakýsi muž, že využije safírový hrot gramofonové jehly, který napustil málo známým a nebezpečným jedem. Touto jehlou nahradil hřebíček, který přidržoval kliku dveří a odcestoval. Jeho žena, která měla ve zvyku silně tisknout kliku, si poranila ruku a zemřela na otravu. I když bylo její úmrtí tak nenadálé, nezavdalo důvod k zahájení vyšetřování. Bylo vydáno povolení k pohřbu. Manžel, který se mezitím vrátil domů, jenom znovu přidělal kliku patřičným hřebíkem a choval se jako zkroušený vdovec. Ovšem našel se policista, jemuž se tato smrt zdála podezřelá. Byla vyžádána soudně lékařská pitva, soudní lékař pojal podezření, že jde o otravu a dal provést analýzy. Jed, který byl použit v našem případě, byl velice přesně určen a bylo zahájeno vyšetřování. Od této chvíle záleželo na důvtipu vyšetřovatelů. Manžel se stal okamžitě podezřelým, ale měl stoprocentní alibi.

Pokračování na str. 14

Chceš být stále na stopě?

studuj

Kriminalistiku

Vždy jsem chtěla studovat kriminalistiku

Mgr. Melinda Surmajová, absolventa studijního programu Kriminalisticko právní specializace. V současné době pracuje jako komisařka u Policie ČR, Služby kriminální policie a vyšetřování.

Jak jste dostala ke studiu kriminalistiky na VŠFS?

Při výběru studia jsem měla jasnou představu o tom, co chci studovat, a především, kde chci pracovat. VŠFS jsem našla na internetu a zjistila, že splňuje všechna moje kritéria. Zaujala mě poutavou inzercí a nabízený studijní program Kriminalisticko právní specializace přesně odpovídal mým představám. Dnes vím, že jsem udělala velmi dobrý krok.

Proč jste začala studovat kriminalistiku na VŠFS?

Vždy mě zajímala kriminalistika a chtěla jsem tento obor studovat. Rozhodovala jsem se mezi několika vysokými školami, ale nakonec na celé čáře zvítězila Vysoká škola finanční a správní. Zaujal mě profil absolventů a pestré předměty zařazené ve studiu, např. kriminalistika, dokazování v trestním řízení, kriminologie, bezpečnostní vědy, forenzní disciplíny aj., tedy všechno, co jsem chtěla studovat.

Jak vás škola připravila na vaše současné zaměstnání, profesí?

Škola mě naučila orientovat se v právních předpisech (především v trestním právu), kriminalistice a forenzních disciplínách,

kteří aplikují při objasňování a vyšetřování trestné činnosti. Vědomosti zde získané velmi dobře aplikuji a využívám v denní praxi. VŠFS podle mě poskytuje jako jedna z mála vysokých škol v Česku tak širokou a špičkovou úroveň vzdělání v kriminalistice a forenzních disciplínách.

Doporučila byste studium dalším zájemcům o kriminalistiku?

Určitě ano. Studium mě přiblížilo k vysněné práci a velmi mě bavilo, což je základ všeho. Vysoce oceňuji profesionální a zároveň přátelský přístup vyučujících. Pedago-

gický tým katedry kriminalistiky a forenzních disciplín je na vysoké odborné úrovni, jsou to špičkoví odborníci v teorii kriminalistiky a umějí skvěle přiblížit vyučované problémy praktickými příklady. Studenti mají možnost si vyzkoušet metody zajišťování kriminalistických stop a osvojit si jednoduché metody zkoumání stop. Studijní program Kriminalistika a forenzní disciplíny rozhodně doporučuji všem zájemcům o studium.

Rozhovor vedl prof. PhDr. Jiří Straus, DrSc., proděkan pro výzkum a publikační činnost

(Ne)dokonalá vražda?

Pokračování ze str. 13

Vyšetřovatelé došli k názoru, že měl důvod se zbavit své ženy a dospěli i k vnitřnímu přesvědčení, že pachatelem je skutečně manžel. Záhadou ovšem bylo, jak vraždu provedl. Neexistoval totiž žádný hmatatelný důkaz, který by ho usvědčil. I kdyby ho zadrželi, museli by ho propustit na svobodu.

A tak se může stát, že se pravděpodobná, avšak neprokázaná vražda dostane do kategorie nevyřešených vražd. Obvině-

ní musí být podložena formálním důkazem o vraždě. Chceme-li se vyhnout justičním omylům, musí být toto pravidlo respektováno za každou cenu. Každá mince má samozřejmě svůj rub, na základě tohoto pravidla musí být řada vrahů propuštěna na svobodu, a to přímo pod rukama policie, která o jejich vině ví, ale nemůže ji dokázat. Avšak v takovém případě není možné hovořit o dokonalé vraždě. Bylo by spíš na místě hovořit o nedokonalých trestních opatřeních. V každém případě si čtenáři mohou být

jisti, že u policie je málo obvyklé, aby byl nějaký nevyřešený případ uzavřen, u vražd to platí dvojnásob.

Právě proto kriminalistika rozvíjí nové metody pro analýzu stop z místa činu a propracovává postupy pro rychlé odhalení pachatele a objasnění zločinů.

Spáchat dokonalou vraždu je možné jen teoreticky nebo na stránkách knih či ve filmu. Prakticky to v dnešní době není možné.

Autorem textu je prof. PhDr. Jiří Straus, DrSc.

O kvalitě studia v Mostě jsme nepochybovali

Na studium na VŠFS zavzpomínali dva naši absolventi Veřejné správy (nyní studijní program Regionální rozvoj a veřejná správa) ze studijního střediska v Mostě.

První absolventkou je Ing. Renata Kounovská, MBA, která v oboru působí dlouhodobě, od roku 1996 vykonává funkci tajemnice Městského úřadu v Duchcově. Je členkou Sdružení tajemníků městských a obecních úřadů ČR.

Druhým je Ing. Přemysl Šoba – poté co vystudoval hru na klarinet, vystupoval řadu let se Severočeskou filharmonií Teplice. Od roku 1999 je ředitelem Domu kultury Teplice. Je členem Zastupitelstva a Rady města Košťany.

Byl výběr studijního programu veden vaší tehdejší praxí, nebo jste se do oboru veřejná správa teprve chystala proniknout?

R. Kounovská: Jak je patrné z mého pracovního působení, nebyla jsem v oblasti veřejné správy při nástupu ke studiu úplným nováčkem. Vybrala jsem si je, abych sjednotila teorii s praxí, a myslím si, že se to podařilo. Oboru veřejná správa se věnuji celý svůj profesní život, nabyté znalosti se snažím uplatnit při vedení úřadu, ale i v činnosti ve Sdružení tajemníků městských a obecních úřadů ČR, jehož jsem dlouholetou členkou.

Pomohlo vám jeho studium v kariéře? Usnadnilo vám výkon vaší práce?

P. Šoba: Získaný mix vědomostí z ekonomie, veřejné správy a politologie se mi velice hodí v podstatě ve všech mých činnostech. Velkou výhodou kombinovaného studia (ve srovnání s denním) byla možnost získat teoretické základy k problémům, se kterými jsem se setkával v praxi. Dodnes si pamatuji nadšení z pojmů „elastická poptávka“, „multiplikační efekt“ či „pozitivní externalita“. To přesně byly záležitosti, které jsem řešil v práci – bude nižší návštěvnost představení, když se zvýší vstupné? Je kultura jen šlehačkou na dortu, jak tvrdil Václav Klaus, nebo důležitou společenskou a ekonomickou součástí života společnosti. Bylo úžasné získat k pocitům a instinktivnímu rozhodování ověřené teoretické poučky. Navíc, mé spolužačky dodnes tvrdí, že jsem si s těmito několika pojmy vystačil až ke státnici...

Ke studiu jste si vybral/a studijní středisko v Mostě. Neměl/a jste obavy, že se vám dostane „nižší“ kvality studia? Jak je zpětně hodnotíte?

R. Kounovská: Abych řekla pravdu, to mě vůbec nenapadlo. Po celou dobu studia byla výuka na velice dobré odborné úrovni. Nikdy jsem neměla pocit, že by byla nekvalitní. Také jsem takzvaně „nedostala nic zadar-

mo“, vždy se hledělo na kvalitní přípravu studenta ke zkouškám a kvalitu odevzdané práce. Studijní středisko v Mostě pro mě bylo současně dostupnější a mohla jsem tak bez problémů studovat při svém zaměstnání a funkci. Nemohu opomenout, že jsem při studiu také získala nové přátele. S VŠFS v Mostě spolupracujeme i nadále např. při zajištění vzdělávání našich vedoucích úředníků či odborných praxí pro studenty školy. Mou důvěrou a vztah k VŠFS Most dokládá i skutečnost, že zde studoval také můj manžel a syn.

P. Šoba: Volba mosteckého střediska byla dána především snadnou dopravní dostupností a také možností návratu do rodného regionu. Během studia jsem měl možnost porovnat úroveň místních pedagogů s dojíždějícími pražskými. Musím konstatovat, že jejich kvalita rozhodně nezávisela na geografické příslušnosti. Studijní středisko v Mostě díky menšímu počtu studentů mělo navíc lepší, až téměř rodinnou atmosféru. Za dobu svého studia jsem tak získal i řadu známých, přátel a kamarádů, což považuji za ještě cennější než diplom a titul...

Rozhovor vedl Ing. Josef Švec, ředitel studijního střediska v Mostě

Chceš zlepšit svůj stát?

studuj

Regionální rozvoj a veřejnou správu

Hasič za

Michal Mikšovský nastoupil v roce 2001 k Policii České republiky. V roce 2008 přešel na pozici vyšetřovatele požárů u Hasičského záchranného sboru Ústeckého kraje. V roce 2020 ukončil na VŠFS navazující magisterské studium (studijní program Právní specializace – kriminalistika). Od letošního akademického roku vede cvičení z kriminalistiky ve studijní středisku VŠFS v Mostě.

FOTO: KAREL PECH

Studoval jsi kriminalistiku. Proč sis vybral právě tento obor?

Volba oboru v rámci mého vysokoškolského studia byla od samého začátku naprosto jasná. Bakalářské studium Kriminalistika a další forenzní disciplíny v programu Bezpečnostně právní studia jsem ukončil na Policejní akademii České republiky v Praze závěrečnou prací na téma Součinnost Policie České republiky a Hasičského záchranného sboru při vyšetřování požárů. Tam jsem pokračoval na navazujícím magisterském studiu, které jsem však z osobních důvodů po absolvovaném roce ukončil. Přestoupil jsem na Vysokou školu finanční a správní, kde jsem po řádném ukončení studia získal magisterský titul. I v rámci diplomové práce jsem se věnoval problematice vyšetřování požárů a diplomovou práci jsem zpracoval na téma Kriminalistické a trestně právní aspekty vyšetřování požárů.

Studiu kriminalistiky jsem se věnoval i v rámci profesního vzdělávání. Po absolvování profesního vzdělávacího programu Aplikovaná kriminalistika jsem získal profesní titul LL.M.

Policejní akademie České republiky v Praze je resortní škola. Sám jsem ji vystudoval a dlouhá léta působil na katedře kriminalistiky. Pro hasiče je PA logickou a přirozenou volbou. Proč ses v posledním ročníku rozhodl přejít k nám na VŠFS a dostudovat magisterské vzdělání u nás?

Jak jsem již uvedl, rozhodl jsem se z osobních důvodů přestoupit na Vysokou školu finanční a správní, která mi vyšla maximálně vstříc, uznala některé absolvované předměty na Policejní akademii ČR a umožnila mi dostudovat magisterský kriminalistický obor – titul magistr. Na VŠFS přednášejí velmi erudovaní akademičtí pracovníci, z nichž někteří dříve působili právě na PA, a pro mne bylo velmi příjemné se s těmito osobnostmi

opět setkat i na akademické půdě Vysoké školy finanční a správní. Co se týče kvality výuky na této škole, mohu z vlastní zkušenosti konstatovat, že kvalitu, obsahem a rozsahem výuky se od studia na Policejní akademii ČR neliší, ba naopak. S odstupem času jsem rád, že jsem přestoupil na VŠFS, neboť jsem zde získal spoustu nových přátel, a to i mezi pedagogy, se kterými jsem řešil některé odborné otázky již během studia. Co bych dále vyzdvihl, je individuální přístup pedagogů této školy ke studentům.

Občas se setkávám s názorem hasičů, že kriminalistika je „jen“ policejní věda a hasiči ji ke své práci nepotřebují. Já jako bývalý policista i hasič tomuto názoru nerozumím. Jaký je tvůj názor? Co ti znalosti z kriminalistiky daly pro tvoji profesi vyšetřovatele příčin vzniku požárů?

Je to samozřejmě věc názoru. Jeden můj kolega, taktéž vyšetřovatel požárů, zastává názor, že ve své profesi kriminalistiku

katedrou

vůbec nevyužívá a že kriminalistika je pouze pro policisty. Já osobně jsem přesvědčen, že znalosti kriminalistiky jsou i pro vyšetřovatele požárů velmi důležité. Vyšetřovatel požárů by měl vědět, jaké úkony během ohledání požářiště provádí, jaké jsou jeho zásady, druhy, postupy, jakým způsobem se požářiště dokumentuje, jak se vyhledávají stopy a jak se zajišťují. Já vzhledem k vystudované kriminalistice se při své profesi cítím jistěji a mohu zodpovědně říci: „Ano, kriminalistiku využívám při své profesi v maximálním možném rozsahu.“

Proč si myslíš, že hasiči kriminalistiku nechtějí přijmout, přestože ji ve své práci aplikují, aniž si to uvědomují?

Jak jsem již uvedl, je to samozřejmě věc názoru a přístupu. Někteří vyšetřovatelé si uvědomují, že kriminalistika je součástí jejich profese a snaží se v této problematice dále vzdělávat. Rovněž bych uvedl, že některé metodické pomůcky týkající se vyšetřování požárů, zpracované v rámci Hasičského záchranného sboru České republiky, se zabývají základními úkony a terminologií kriminalistiky.

Vzhledem k tvým znalostem, zapálení a našim mnohým debatám o různých kriminalistických problémech jsi od nás dostal nabídku, abys od začátku letošního akademického roku vedl cvičení z kriminalistiky v našem středisku

v Mostě. Jak se ti pracuje se studenty a jaký byl přechod ze studentské lavice před tabulí?

Za nabídku ze strany Vysoké školy finanční a správní, spočívající v externí spolupráci v podobě cvičení z odvětví kriminalistiky, jsem velmi rád, neboť mě tato pedagogická činnost velmi baví a navíc mě nutí se dále vzdělávat. Během svých cvičení se snažím zužitkovat jak vědomosti získané studiem, tak i samotnou praxí. Taktéž se snažím využívat kontaktů mezi mými kolegy, specialisty, kteří v rámci mých cvičení studentům předávají své zkušenosti z praxe, a jsem si jist, že i výklad kolegů je pro studenty velmi zajímavý a přínosný. Trochu mě mrzí, že výuka je za současné situace pouze formou on-line, ale věřím, že v brzké době se vše vrátí do běžného režimu a já budu moci se studenty komunikovat osobně. Co se týče přechodu ze studentské lavice před „tabulí“, tak tuto změnu vnímám jako zásadní. Už jen samotné přípravy na výuku v podobě tvorby prezentací na jednotlivá cvičení jsou časově náročné a cítím velkou odpovědnost a respekt nejen vůči škole, ale i vůči studentům. S trochou nadsázky mohu říci, že být studentem bylo pro mne mnohem snazší.

**Rozhovor vedl
JUDr. Zdeněk Sadílek, Ph.D.,
proděkan Fakulty správních
a právních studií**

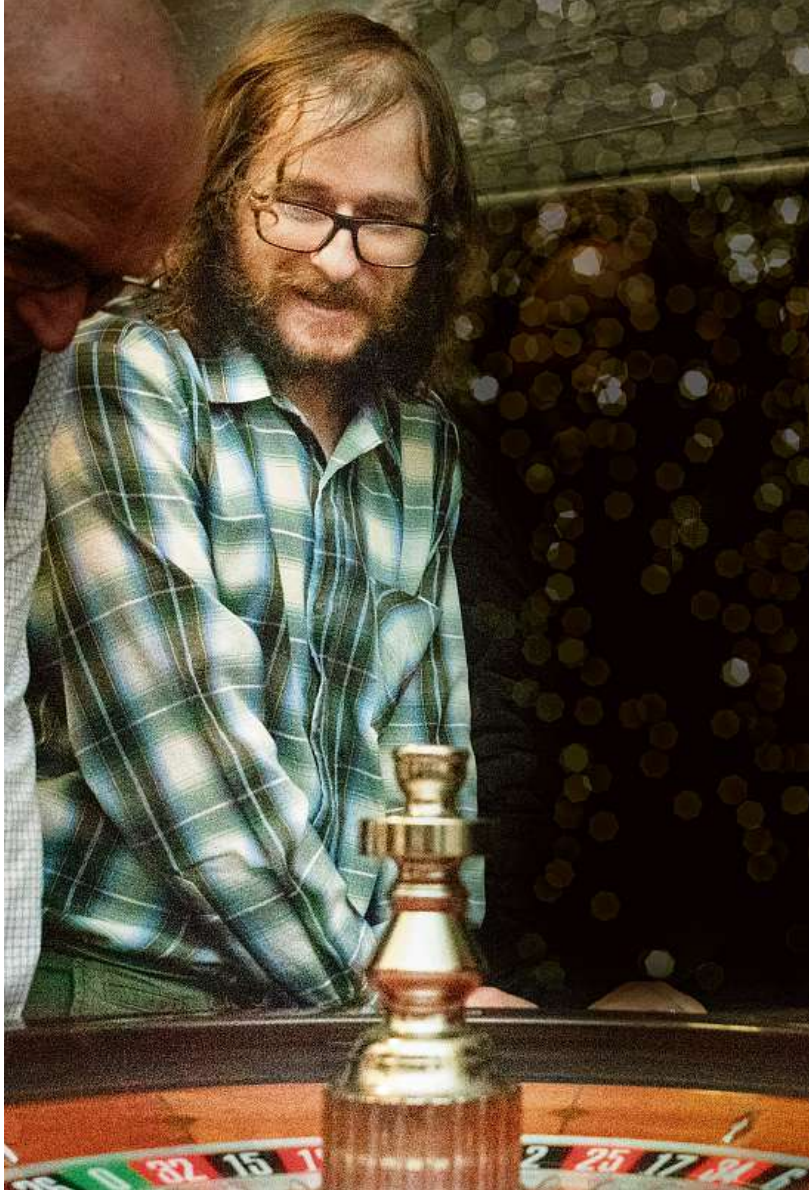
**JUDr. Zdeněk
Sadílek, Ph.D.**

– vystudoval Policejní akademii ČR v Praze. Dvaadvacet let sloužil jako policista u Policie ČR a jako hasič u Hasičského záchranného sboru. Celou svou profesní kariéru se věnuje kriminalistice, specializuje se na metodiku vyšetřování jednotlivých druhů trestných činů. Je proděkanem pro pedagogickou práci Fakulty právních a správních studií VŠFS. V posledních dvou letech působí jako přísedící soudce u Městského soudu v Praze.

Chceš hájit zákon a pořádek?

studuj

Bezpečnost

Učíme

Univerzita je svobodným prostředím k vyjadřování svobodných názorů.

Mezi výrazné osobnosti VŠFS patří RNDr. Jan Lánský, Ph.D., vedoucí katedry informatiky a matematiky. O tom svědčí i následující rozhovor.

Takzvané ajťáky prý poznáte na první pohled. Proč myslíte, že se to říká?

Neplatí to asi na sto procent, ale významná část ajťáků se na první pohled nějak odlišuje. V IT oblasti je důležité logické myšlení, zamýšlet se nad principy, na kterých věci fungují. S tímto přístupem k životu se lépe odolává tlaku většinové společnosti na to, aby člověk vypadal a choval se jako všichni ostatní.

A považujete se vůbec za ajťáka?

Já se za ajťáka považuji až na druhém místě. Na prvním místě bych se označil za pedagoga. Přestože jsou tyto profese na první pohled velmi odlišné, mají na druhý pohled mnoho společného. Ajťák, když vytváří program, tak se ve skutečnosti snaží naučit počítač vykonávat nějakou činnost. Program musí být jednoznačný, promyšlený do nejmenších detailů. Pedagog naopak pracuje s lidmi. Podobně jako ajťák musí mít rozmyšlený postup, jakým chce studenty učivo naučit. Rozdíl je ale v tom, že studenti se nechovají jako počítače, každý z nich přemýšlí jinak a je nutné výklad učiva přizpůsobit každému z nich. To mě baví, protože je to větší výzva. Do svých přednášek zahrnuji jen takové množství učiva, které jsem schopen vysvětlit tak, aby ho pochopil úplně každý z

přítomných studentů. Pro moji výuku je velmi důležitá zpětná vazba od studentů, pokud něco nechápu, vysvětlím jim to jiným způsobem.

Pamatujeme si, že jste na jednom univerzitním vánočním večírku drtil pojiždné kasino a vyhrál ohromnou částku fiktivních peněz. Jak jste to udělal?

Vzpomínám si, hrála se ruleta. Musím přiznat, že jsem měl obrovské štěstí, to je při hře rulety nutné. Nicméně protože nejvyšší vyhraná částka byla spojena se ziskem věcné ceny, bylo možné provádět strategické kroky, které zvyšovaly šanci na zisk prvního místa. Štěstí samotné by mi nestačilo, bez této strategie.

Zkusil jste to někdy v reálném kasinu a vyhrál jste? Jak si to vysvětlujete, máte nějaké „nadpozemské“ schopnosti?

V minulosti jsem hrával online poker, ne příliš rozšířenou variantu Fix Limit Texas Holdem. Byl jsem poměrně úspěšný, ale se stoupající výší sázek se zlepšovala kvalita soupeřů, kteří velmi často hráli poker jako své zaměstnání. Pokud bych se chtěl dostat na jejich úroveň, musel bych pokeru věnovat výrazně více času, což jsem nechtěl. Rovněž jsem nechtěl hrát stále stejnou úroveň

sázek, nebaví mě setrvávat na jednom místě, vždy potřebuji mít nějaký cíl. K samotné hře pokeru nejsou nutné nadpozemské schopnosti, postačuje aplikace matematických principů spojená se schopností rozlišovat jednotlivé soupeře dle stylu jejich předchozí hry.

Říká se, že fandíte bitcoinům. Vyplatí se do nich investovat? Jaký máte názor na kryptoměny?

Kryptoměnám se věnuji již delší dobu, dokonce od roku 2015 vyučuji předmět Technologie kryptoměn, VŠFS se tak stala jednou z prvních světových univerzit, kde se tato problematika začala vyučovat. Současné systémy státních peněz považuji za velmi nebezpečnou a neférovou hru, protože rozhodnutím úzké skupiny lidí lze znehodnocovat jejich kupní sílu. V extrémních situacích může dojít i k úplné ztrátě jejich hodnoty, praktickou ukázkou můžeme nyní sledovat například ve Venezuele. Oproti tomu bitcoin má pevně stanovený maximální počet jednotek, které kdy budou v oběhu, z mého pohledu jsou to kvalitní peníze, zatímco státní peníze považuji za nekvalitní. Bitcoin nepovažuji za investici, ale za ochranu majetku. Vysoké zhodnocení, kterého dlouhodobě dosahuje, považuji pouze za vedlejší efekt.

i kryptoměny

Jste zajímavý člověk. Jak pohlížíte na život? Co je podle vás přednější – zdraví, nebo svoboda?

Svobodu považuji za nejvyšší hodnotu. Jsem stoupencem politického směru zvaného anarchokapitalismus, který říká, že každý má právo nakládat se svým tělem a majetkem, jak uzná za vhodné, pokud tím nepoškozuje tělo či majetek někoho jiného. A výjimka neplatí ani pro stát. Stát nemá právo lidem určovat, jak se mají starat o své zdraví.

Proč si myslíte, že se investují ohromné částky do poznávání vesmíru – např. Marsu – a naše planeta je zanedbávána včetně života lidí na ní?

Každý by měl mít možnost se rozhodnout, za co bude utrácet své peníze. Nelíbí se mi, že státy si vynucují právo rozhodovat o významné části majetku lidí, kteří žijí na jeho území. Je stejně špatné, pokud státy investují peníze do vesmírného výzkumu, do ekologie či do čehokoliv jiného. O penězích mají rozhodovat samotní lidé, každý má jiný žebříček hodnot. Já osobně jsem velký fanoušek vesmírného výzkumu. Potěšilo by mě, kdyby Elon Musk ze soukromých peněz jednou vybudoval kolonii na Marsu. Domnívám se, že k tomu časem bude mít dostatek finančních prostředků, protože část majetku převedl nedávno do bitcoinů.

Máte nějaký cíl pro nejbližší období?

Koncem minulého roku jsem zahájil habilitační řízení, jako habilitační práci jsem předložil monografii Kryptoměny, vydanou v nakladatelství C. H. Beck. Doufám, že uspěji a stanu se docentem.

Vedete katedru Aplikované informatiky se stejnojmenným studijním programem.

A společně jsme dokázali na rozdíl od řady jiných VŠ akreditovat i navazující magisterské studium. Jak to vysvětlíte?

Na akreditaci navazujícího magisterského studia jsou kladeny opravdu přísné podmínky. Ze soukromých vysokých škol jsme jedinou, která akreditovala akademicky orientovaný studijní program ve vzdělávací oblasti Informatika. Nejdůležitější je složit tým pedagogů, kteří se budou vzájemně doplňovat, tak aby pokryli celý rozsah vyučovaných předmětů. Kromě odborné stránky se musí jednat i o kvalitní pedagogy, kteří zaujmou studenty a budou je motivovat ke studiu. Do výběru svých spolupracovníků vkládám hodně energie a jsem vytrvalý, když se snažím někoho získat.

Co studenti AI musí zvládnout?

Po studentech nechceme, aby se učili zpaměti informace, ale aby je uměli využít při řešení praktických příkladů. Studenti bakalářského studia se naučí programovat, pracovat s databázemi, vytvářet webové a mobilní aplikace, seznámí se vývojem informačních systémů. Na navazujícím magisterském studiu se zaměříme na softwarové inženýrství, databáze a znalostní inženýrství a informační systémy.

Co absolventi umí a kde nacházejí uplatnění?

Absolventi jsou zaměstnavateli velmi žádaní, protože umějí znalosti využívat v praxi, takže není nutné je dlouze zaučovat. Dokonce zaměstnavatelé mají velký zájem i o naše studenty, ve druhém ročníku již téměř všichni studenti pracují alespoň formou brigády. Ajtá-

RNDr. Jan Lánský, Ph.D.

– vystudoval Matematicko-fyzikální fakultu Univerzity Karlovy, kde absolvoval i postgraduální studium. V současné době působí jako vedoucí katedry informatiky a matematiky na Fakultě ekonomických studií Vysoké školy finanční a správní. Na oboru Aplikovaná informatika vyučuje předměty z oblastí programování, databází a kryptoměn. Je autorem odborné monografie Kryptoměny. Jeho formální definice kryptoměny se nachází na anglické Wikipedii.

ky chce v dnešní době doslova každý, tomu odpovídá i nadstandardní platové ohodnocení, které musí zaměstnavatel nabídnout, aby získali nového zaměstnance nebo udrželi stávajícího.

Jaké zpracovávají závěrečné práce?

Studentům vždy říkám, aby si zvolili téma, které je bude bavit a které jim samotným přijde užitečné. Nejčastěji se jedná o webovou či mobilní aplikaci, která je určena pro malou firmu či nějaké zájmové sdružení. Docela často také studenti vytvářejí nějakou hru. Zajímavé je vyhodnocování reálných dat pomocí dataminingu. Já osobně vedu práce zabývající se problematikou kryptoměn.

Rozhovor vedla Bohuslava Šenkýřová, rektorka univerzity

Chceš zkrotit každý error?

studuj

Informatiku

Informatika vlastně není magie

Ing. Irena Slanařová na Vysoké škole finanční a správní absolvovala nejprve marketingovou komunikaci, aby se už jako absolventka stala studentkou studijního programu Aplikovaná informatika.

Nejprve jste na VŠFS vystudovala marketingovou komunikaci. Co vás vedlo k tomu, že jste se následně rozhodla pro studium aplikované informatiky?

Obávala jsem se ztráty zaměstnání, a proto jsem se rozhodla studovat tento lukrativní obor. Nové znalosti mi měly pomoci zvládat současnou práci a v případě, že bych přesto neuspěla, rozšířit mi okruh nových pracovních příležitostí.

Odjakživa mě zajímalo, jak získat z velkých databází informace o zákaznících, nebo jak implementovat CRM systém. Navrhovala jsem malé programy, které se mnou vyráběli profesionální vývojáři. Ještě před pár lety jsem si vystačila s jednoduchými makry v Excelu, programy v Accessu nebo základy SQL. Dnes už to nestačí. Pokud člověk neumí profesionál-

ně vysvětlit, proč jeho programy fungují, nemá šanci se prosadit. O ovládnutí nových technologií ani nemluvě.

Jak jste spokojena s náplní předmětů a přístupem pedagogů ke studentům?

Předměty pokrývají vše, co mě vždy lákalo a co jsem od nich očekávala. Některé mi zpočátku mírně připomínaly magii, než se mi do nich podařilo proniknout (např. systémy a modely, vývoj internetových a mobilních aplikací, expertní systémy). Také mě ohromil rozsah některých předmětů a množství času, který je potřeba studiu věnovat. Hlavně programování bylo časově tak náročné, že se mi vždycky protáhlo až do léta. Aspoň jsem si zvláště tyto předměty pořádně užila.

Přístup pedagogů k nám studentům je velmi vstřícný. V kombinovaném studiu se k nám chovají jako ke svým kolegům, jako by předpokládali, že celé studium hravě zvládneme. Každá přednáška nebo konzultace mě nabíjí novou energií. Pokud při studiu narazím na nějaký problém, často jej řeším s lektorem po mailu.

Řeknete nám něco o vaší práci? Jdou skloubit tyto dva na první pohled „neslučitelné“ studijní programy?

Pracuji čtvrtým rokem v Komerčním controllingu telekomunikační společnosti CETIN. Mám na starosti obchodní reporting, který sestavuji z dat DWH a dalších zdrojů. Často řeším s obchodníky vykazování objednávek v CRM systému, porovnávám jejich data s dalšími systémy a kontroluji, zda byly obchody správně vyfakturovány. Moje práce vyžaduje především orientaci v obchodu, databázovou a finanční gramotnost a základní přehled v telekomunikačních produktech. Jmenované předpoklady pokrývají oba studijní programy dohromady.

Marketingová komunikace mi otevřela dveře do velkých společností. Aplikovaná informatika mi pomáhá lépe zvládat pracovní povinnosti, a to již nyní během studia.

Rozhovor vedl Jan Lánský, vedoucí katedry informatiky a matematiky

Pojďte s námi studovat MBA

Představte si, že jdete nakoupit. Zboží vkládáte rovnou do tašky a při odchodu z prodejny, aniž byste se zastavili u slevny pokladniční a zaplatili, je vám přesná cena za nákup odečtena z bankovního účtu. Covidové blouznění? Nikoli. Vítejte v Seattlu! Domovským městem společnosti Google, Amazon, Boeing, Starbucks či Microsoft. Měste označované za místo s nejvzdělanějšími obyvateli ve Spojených státech. A také měste, které je sídlem naší partnerské univerzity City University of Seattle.

Proč spolupracujeme právě s touto univerzitou, nám vysvětluje **Mgr. Magda Potocká, koordinátorka na VŠFS**.

CityU se zaměřuje na vzdělávání dospělých profesionálů na všech úrovních vysokoškolského studia. Od svého založení v roce 1973 neustále vyvíjí své studijní programy tak, aby poskytovaly relevantní a aktuální vzdělání v rychle se měnícím světě. Bez ohledu na to, jaký program si student vybere, získá v daném oboru jak odborné znalosti, tak celistvý globální pohled. Za dobu své existence prošlo CityU přes 55 000 absolventů, z toho 13 000 z řad mezinárodních studentů. U nás na VŠFS získalo americký diplom již téměř 1 000 studentů. Plně čtyři pětiny studují v jiném než prezenčním studiu.

To se nyní v době pandemie týká téměř všech studentů obecně, ne?

Tady vás možná překvapím. CityU ještě

před pandemií nabízela velmi propracovanou online výuku spojenou s méně častým docházením do školy. Takto nastavený výukový systém vychází vstříc potřebám lidí, kteří jsou časově velmi zaneprázdnění.

Mluvíte o dospělých profesionálech. To se ale bavíme o situaci v Seattlu? Kdo je typickým studentem CityU v Praze?

Profil studenta je u nás obdobný jako v Seattlu. V případě bakalářského studia BSBA je to středoškolaček, který chce získat něco navíc. Systém výuky je jiný než ten, se kterým se student běžně potká na českých VŠ. Troufám si říct, že studium vás nastartuje a posune o hodně kroků dál před vaše vrstevníky. V rámci MBA studia se profilují dvě skupiny zájemců: první představují profesionálové z praxe, kteří cílí na vyšší pozice a cítí, že potřebují doplnit některá místa z manažerského vzdělání. Druhou skupinou jsou studenti VŠFS, kteří studují některý z magisterských či inženýrských programů VŠFS spolu s MBA studiem, které jim poskytujeme za výhodnějších podmínek.

V loňském roce USA nepovolily vstup cizincům z schengenského prostoru.

Pro nás to znamenalo pauzu v CityU Mobilitách. Letos na podzim se do Seattlu chystají rovnou čtyři zájemci. Všichni se shodují, že chtějí lépe poznat tamní kulturu, rozšířit si obzory, zlepšit angličtinu, získat nové zkušenosti. Zároveň je to výzva,

za kterou zůstane nejen pěkná kolonka v životopise. Studenti nemusí odjet jen do Seattlu. Mohou si vybrat kteroukoli pobočku CityU, ale tuto možnost žádný z našich studentů zatím nevyužil. USA láká nejvíc. Všem je navíc otevřená možnost – při splnění určitých daných podmínek – ještě jeden rok po studiu zůstat ve Spojených státech na pracovní vízum.

Vy jste ale také pobyla nějaký čas v Seattlu...

Ano, jednou za dva roky vyjždím do Seattlu i naši koordinátoři, kteří se zde setkají s kolegy ze všech jejích poboček z Ameriky, Evropy a Asie. Cílem je sjednotit procesní nastavení, výuku a načerpat takový ten team spirit.

Co znamenal rok 2020 pro studium a studenty?

Rok 2020 něco dal i vzal. Pro nás to znamenalo nižší počet studentů. Je zajímavé, že nyní zažíváme opačnou situaci. Byl pro nás ale i přínosný a významný. MŠMT nám udělilo oprávnění pobočky mimoevropské zahraniční školy CityU. Na tuto skutečnost jsme nesmírně hrdí.

Nějaký vzkaz nakonec?

Pojďte s námi studovat! Za vynaložené úsilí budete nakonec opravdu rádi. Stojí to za to!

Rozhovor vedla Bohuslava Šenkýřová, rektorka univerzity

VYSOKÁ ŠKOLA
FINANČNÍ A SPRÁVNÍ

CityU
of Seattle

MBA

Americký diplom v Čechách

Přednosti
studia MBA
na VŠFS

- Globální program City University of Seattle
- Americký diplom v Čechách
- Kvalita zajištěna akreditací ACBSP, CMBAS
- Západní styl vedení výuky a zkušení lektori
- Vysoká flexibilita studia a péče o studenta
- Výhodná a konkurenční cena
- Více informací: www.vsfz.cz/mba

I v době covidu je naše škola solidním zaměstnavatelem

Vysoká škola finanční a správní existuje přes dvacet let. Polovina z jejích 164 zaměstnanců v ní pracuje už aspoň deset roků. Patří mezi ně i kvestorka Ing. Zuzana Balžanková. Nastoupila sem v roce 2001, v době, kdy ve škole sama studovala.

Dnes nebývá obvyklé, že v nějaké instituci lidé pracují tak dlouho. Jak se to podařilo?

Při výběrových řízeních vidíme, že se k nám hlásí hodně uchazečů o zaměstnání. Nabízíme jim množství benefitů, ale myslím, že je přitahuje hlavně zajímavá práce. Často se k nám hlásí naši vlastní studenti a absolventi. Řekla bych, že se jim líbí jistota a stabilita zaměstnání u nás, protože jsme dlouhodobě důvěryhodná škola.

Pandemie covidu-19 citelně zasáhla školství. Neohrožuje i VŠFS jakožto soukromou školu?

Je to nepřijemná situace, ale zatím jsme se s ní dokázali vyrovnat. Na rozdíl od veřejných vysokých škol jsme zvyklí reagovat pružně. Rychle jsme všechny předměty převedli na online výuku. Zvládli jsme to vlastními silami. Naši pedagogičtí pracovníci pohotově přestavěli systém výuky, konzultací a zkoušek, přešli na výuku přes počítač, která vyžaduje jiný styl přípravy i kontroly. Díky tomu všemu jsme se vyhnuli propouštění,

k němuž teď dochází v mnoha soukromých institucích.

VŠFS má řadu zahraničních studentů. Pandemie však ovlivnila možnosti cestování.

Připravila nás o některé zahraniční posluchače ve vyšších ročnících. Výpadek naštěstí nahrazují čeští studenti, kterých do prvních ročníků přišlo víc než v minulosti. Ze studijních oborů se podle vysokoškolského zákona nově staly studijní programy, pro něž bylo třeba získat akreditace. Podařilo se nám to na dalších pět až deset let. Máme osm studijních programů, bakalářských i magisterských, i doktorské studium. Probíhají v češtině a v angličtině. Je to potenciál pro získávání studentů i v budoucnosti.

Určitě se dá souhlasit, že největším benefitem je jistota a stabilita zaměstnání. Nicméně v úvodu našeho rozhovoru jste zmínila, že existují i další výhody, které škola svým pracovníkům nabízí.

Je jich mnoho. S akademickým prostředím souvisí pružná pracovní doba a třeba i práce z domova, pokud je to možné. Zachováváme v hlavní budově školy – při dodržování protiepidemických opatření – závodní stravování. Akademičtí pracovníci mají osm týdnů a ostatní pět týdnů dovolené. Mimopražští pedagogové mohou bydlet v našem kampusu. Dobré určitě je i to, že jsme zvýšili počet sick days na tři za rok

Ing. Zuzana Balžanková

– v roce 2007 vystudovala Vysokou školu finanční a správní, studijní obor Řízení podniku a podnikové finance. V té době již 6 let pracovala na Vysoké škole finanční a správní postupně v asistentských pozicích až po vedoucí oddělení. Následně přešla na Bankovní akademii do funkce ředitelky školy, kde v té době vznikalo osmileté gymnázium, které úspěšně funguje dodnes. Po mateřské dovolené se vrátila jako vedoucí sekretariátu rektorky na VŠFS. V září 2016 se stala kvestorkou VŠFS a zároveň jednatelkou servisní společnosti Educ Uni Service. V současnosti řídí studijní střediska, personální a provozní oddělení.

a zaměstnanci si je mohou spojovat. Pracovníkům přispíváme na penzijní připojištění a přidáváme k tomu mimořádné příspěvky, pokud se podaří dosáhnout dobrých hospodářských výsledků. Naši lidé oceňují, že jsme s mobilním telefonním operátorem dohodli výhodné tarify pro ně i jejich rodiny. V minulosti jsme pořádali plesy na Žofíně, párty třeba ve Žlutých lázních, na parníku, do školy chodil masér... To teď bohužel nejde, ale vrátíme se k tomu, hned jak to půjde. Ale stejně si myslím, že naše škola přitahuje zaměstnance ještě něčím úplně jiným.

A čím?

Akademická atmosféra je kreativní, vznikají v ní stále nové programy. U nás jsou velmi chytrí lidé, kteří se o své znalosti rádi podělí. Téměř devadesát procent našich zaměstnanců má vysokoškolské vzdělání. Máme tu tedy tvůrčí prostředí, které člověka obohacuje. A vezměte si i školní budovy. V Praze to jsou nádherné historické stavby. V Karlových Varech sídlíme v lázeňské zóně, v Mostě máme areál s parkem. To je pracovní prostředí, jaké jen tak někde nenajdete.

Rozhovor vedl Josef Tuček, nezávislý novinář

VYSOKÁ ŠKOLA FINANČNÍ A SPRÁVNÍ

Early bird – sleva na školném pro prváky až 5 000 Kč

PRAHA

STUDIJNÍ PROGRAMY V ČJ

Ekonomické

- Finance (Bc., Ing., Ph.D.)
- Ekonomika a management (Bc., Ing.)
- Regionální rozvoj a veřejná správa (Bc., Ing.)

Mediálně – ekonomické

- Marketingová komunikace (Bc., Mgr.)

Právně – ekonomické

- Právo v podnikání (Bc., Mgr.)

Informatické

- Aplikovaná informatika (Bc., Mgr.)

Bezpečnostně – právní

- Bezpečnostně právní studia (Bc., Mgr.)
- Kriminalistika a forenzní disciplíny (Bc.)

STUDIJNÍ PROGRAMY V AJ

- Economics and Management (Bc., Ing.)
- Marketing Communication (Bc., Mgr.)
- Finance (Ph.D.)

PROGRAMY VE SPOLUPRÁCI SE CITY UNIVERSITY OF SEATTLE

Global Programs

- Economics and Management + BSBA/MBA
- Marketing Communication + BSBA/MBA
- MBA – Global Management, Marketing, Finance

KARLOVY VARY

- Ekonomika a management (Bc., Ing.)
- Právo v podnikání (Bc., Mgr.)
- Kriminalistika a forenzní disciplíny (Bc.)
- Bezpečnostně právní studia (Mgr.)

MOST

- Marketingová komunikace (Bc., Mgr.)
- Bezpečnostně právní studia (Bc., Mgr.)
- Regionální rozvoj a veřejná správa (Bc., Ing.)

Make
me
Study

**VYSOKÁ ŠKOLA
FINANČNÍ A SPRÁVNÍ**
www.vsfs.cz